

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111209253
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4111209253.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v spore žalobcu: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., 2. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., 3. F. C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., 4. C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, XXX XX D., 5. J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, XXX XX D., 6. K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX D., 7. F. K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., 9. F. N. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., 10. F. J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., 11. F. K. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. O. XX, XXX XX D., 12. PEKISY Group s.r.o., IČO: 47 976 217, so sídlom Radlinského 1, 949 01 Nitra, žalobcovia zastúpení: JUDr. Pavol Gráčík, advokát, IČO: 51 721 554, so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, proti žalovanému: HOTEL ZOBOR s.r.o., IČO: 31 592 015, so sídlom Štefánikova tr. 5, 949 01 Nitra, zastúpený: LEGAL CARTEL s.r.o., IČO: 36 677 175, so sídlom Na Hrebienku 40, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zriadenie vecného bremena, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 19C/21/2022-687 zo dňa 23. októbra 2023 v spojení s opravným uznesením č. k. 19C/21/2022-711 zo dňa 31. októbra 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením potvrdzuje.

II. Žalobcovia v 1. až 12. rade majú voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie súd zriadil v prospech žalobcov v 1. až 7. rade, ako podielových spoluvlastníkov obytného domu súp. č. XXX, nachádzajúceho sa v kat. úz. D., na parc. č. 1552, zapísaného na LV č. XXXX a v prospech žalobcov v 9. až 12. rade, ako podielových spoluvlastníkov obytného domu súp. č. XXX, nachádzajúceho sa v kat. úz. D., na parc. č. 1551, zapísaného na LV č. XXX, vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu peši a cestnými vozidlami z hľadiska ich rozdelenia do kategórií podľa príl. č. 1 zákona č. 725/2004 Z. z. v znení účinnom do 19.5.2018, spadajúcimi do nasledovných kategórií:

- L: motorové vozidlá s menej ako štyrmi kolesami a štvorkolky,
- M: motorové vozidlá, ktoré majú najmenej štyri kolesá a používajú sa na dopravu osôb, z toho konkrétne vozidlá v rámci kategórie M1 - vozidlá projektované a konštruované na prepravu cestujúcich, najviac s ôsmimi sedadlami okrem sedadla pre vodiča, a kategórie M2 - vozidlá projektované a konštruované na prepravu cestujúcich, s viac ako ôsmimi sedadlami okrem sedadla pre vodiča, s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou neprevyšujúcou 5000 kg,
- N: motorové vozidlá, ktoré majú najmenej štyri kolesá a používajú sa na dopravu nákladov, z toho konkrétne vozidlá kategórie N1 - vozidlá projektované a konštruované na prepravu tovaru, s najväčšou

prípustnou celkovou hmotnosťou neprevyšujúcou 3500 kg a kategórie N2 - vozidlá projektované a konštruované na prepravu tovaru s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou vyššou ako 3500 kg, ale neprevyšujúcou 12000 kg,

- O: prípojné vozidlá, z toho konkrétne vozidlá v rámci kategórie O1 - prípojné vozidlá s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou neprevyšujúcou 750 kg, a kategórie O2 - prípojné vozidlá s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou vyššou ako 750 kg, ale neprevyšujúcou 3500 kg,

a to cez pozemky vo vlastníctve žalovaného, nachádzajúce sa v kat. úz. D., zapísané na LV č. XXXX, ako parcely registra "C", a to: cez parc. č. 1567/1 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1394 m², cez parc. č. 1570/1 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1978 m² a cez parc. č. 1570/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1130 m², v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne č. 6/2011, zo dňa 3.3.2011, vyhotovenom Ing. Vierou Púchovskou, úradne overenom dňa 10.3.2011 pod č. 399/11 (I. výrok).

Žalobcom v 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10., 11. a 12. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 20 300 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovia v 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10., 11. a 12. rade majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (III. výrok). Stranám sporu nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (IV. výrok).

2. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na obsah podanej žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby súd zriadil v ich prospech vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu peši i motorovými vozidlami cez pozemky vo vlastníctve žalovaného.

3. Rozhodnutie vo veci samej po právnej stránke odôvodnil s poukazom na ustanovenia čl. 11 ods. 1, 4 Listiny základných práv a slobôd, čl. 2 ods. 3, čl. 20 ods. 1, 4 Ústavy SR, čl. I. Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, § 123, § 124, § 151n ods. 1, 2, § 151o ods. 1, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že nárok žalobcov na zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve cesty za účelom vstupu, prechodu a prejazdu motorovým vozidlom cez príslušné pozemky žalovaného je dôvodný.

4. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom č. k. 19C/74/2011-282 zo dňa 17.12.2018 žalobe vyhovel a rozhodol o zriadení vecného bremena spočívajúceho v práve cesty cez príslušné pozemky žalovaného podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka v prospech žalobcov v 1. až 7. rade ako podielových spoluvlastníkov obytného domu súp. č. XXX v D. a v prospech žalobcov v 9. až 12. rade ako podielových spoluvlastníkov obytného domu č. XXX v D. (výrok I.). Výrokmi II. - XII. súd jednotlivým žalobcom uložil povinnosť zaplatiť žalovanému jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena, a to žalobcovi v 1. rade vo výške 200 eur, žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne vo výške 200 eur, žalobkyni v 3. rade vo výške 200 eur, žalobcom v 4. a 5. rade spoločne a nerozdielne vo výške 200 eur, žalobcovi v 6. rade vo výške 200 eur, žalobcovi v 7. rade vo výške 200 eur, žalobcom v 9. a 10. rade vo výške 200 eur, žalobkyni v 9. rade vo výške 100 eur, žalobcovi v 10. rade vo výške 100 eur, žalobcovi v 11. rade vo výške 200 eur, žalobcovi v 12. rade vo výške 200 eur. Vo výroku XIII. žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre (ďalej ako „odvolací súd“) rozhodol rozsudkom č. k. 7Co/58/2019-334 zo dňa 18.02.2021 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a žalobcom priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

6. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „dovolačný súd“) rozhodoval o dovolaní žalovaného proti vyššie citovanému rozsudku odvolacieho súdu, pričom uznesením č. k. 7Cdo/257/2021-435 zo dňa 28.02.2022 dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.02.2021, č. k. 7Co/58/2019-334 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 19C/74/2011-282 zo dňa 17.12.2018 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Nitra na ďalšie konanie. Dovolačný súd sa nestotožnil s výškou priznanej náhrady za zriadenie vecného bremena, ktoré vlastníka pozemkov (žalovaného) v spôsobe užívania týchto pozemkov trvale obmedzuje a jednorazová náhrada sa mu javila ako neprimerane nízka. Zároveň konštatoval, že v časti zriadenia vecného bremena zákonné podmienky sú splnené. Výroky o zriadení vecného bremena a zaplatenie náhrady za jeho zriadenie sú vzájomne

podmienené, preto dovolací súd napadnutý rozsudok a rozsudok súdu prvej inštancie zrušil ako celok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Po vrátení sporu súdu prvej inštancie, súd umožnil stranám sporu sa vo veci vyjadriť, na návrh žalovaného ustanovil znalca za účelom vypracovania znaleckého posudku, ktorým sa určí výška náhrady za zriadenie vecného bremena a vec znova pojednal na pojednávaní.

8. V dôvodoch v poradí druhého napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na doplnenie znaleckého posudku č. 50/2023 znalca Ing. Petra Števulu vypracovaného ku dňu 26.09.2023, ktorým znalec výšku náhrady za zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve vstupu, prechodu peši a prejazdu motorovými vozidlami cez vyššie uvedené pozemky patriace žalovanému určil v sume 20 300 eur. Všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti - výmery zodpovedajúcej rozsahu priznania práva prechodu a prejazdu cez pozemky podľa geometrického plánu č. 6/2011 - parcely č. 1567/1, 1570/1, 1570/2 (343 m²) znalec určil v sume 149 000 eur, keď koeficient redukujúcich faktorov stanovil na hodnotu 1,00 (nevyskytuje sa). Znalec takto svoje závery o určení všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti korigoval v nadväznosti na informáciu o neaktuálnosti tiarch, ktoré v predchádzajúcom znaleckom posudku a jeho doplnení zohľadňoval. Súd prvej inštancie uviedol, že Občiansky zákonník v § 151o ods. 1, 3 umožňuje vznik vecného bremena spočívajúceho v práve cesty cez priľahlý pozemok rozhodnutím príslušného orgánu (súdu alebo príslušného orgánu štátnej správy). Zriadiť vecné bremeno práva cesty možno za podmienok stanovených v odseku 3 citovaného ustanovenia, a to: a) vlastník stavby nie je súčasne vlastníkom príľahlého pozemku; b) prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak; c) neexistujú okolnosti, ktoré zriadenie práva cesty vylučujú (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 ? 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019).

9. K prvej podmienke súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobcovia sú vlastníkami bytov v obytných domoch na ulici C., D. - N. E., a to obytný dom s. č. XXX na parcele č. 1551 a obytný dom s. č. XXX na parcele č. 1552. Bolo zároveň preukázané, že žalobcovia ako vlastníci stavieb nemajú priamy prístup k stavbe z verejnej komunikácie, a preto je prvá z podmienok pre zriadenie vecného bremena splnená.

10. Súd prvej inštancie považoval za splnenú aj druhú hmotnoprávnú podmienku pre zriadenie vecného bremena a zdôraznil, že žalovaný iný prístup žalobcov k ich nehnuteľnostiam nepreukázal. Po vykonaní dokazovania dospel súd k záveru, že prístup žalobcov nemožno zabezpečiť iným spôsobom ako cez pozemky vo vlastníctve žalovaného. Doterajší prístup z C. Q. súd prvej inštancie považoval za nepostačujúci. Žalobcovia, hoci majú pri svojich nehnuteľnostiach vytvorené priestory pre parkovanie motorových vozidiel, k týmto parkoviskám pri svojich nehnuteľnostiach sa motorovými vozidlami nevedia dostať inak, ako cez pozemky vo vlastníctve žalovaného. Z vyjadrenia Mesta Nitra zo dňa 22.05.2023 vyplynulo, že trvalé parkovanie na C. Q. možné nie. Žalobcovia síce majú možnosť zakúpiť si od Mesta Nitra za poplatok (1. karta - 10 eur, 2. karta - 30 eur, 3. karta - 100 eur) rezidentské parkovacie karty na iných miestnych komunikáciách, tieto sú od ich bytových domov vzdialené 300 až 500 metrov a situáciu s parkovaním na strane žalobcov definitívne neriešia. Parkovať na vzdialených miestnych komunikáciách za situácie, kedy žalobcovia majú pri ich bytových domoch parkoviská a aj k nim vedúcu príjazdovú cestu, súd považoval za celkom nelogické. Pripomenul, že parcely, cez ktoré žalobcovia žiadajú zriadiť vecné bremeno, boli v minulosti vo vlastníctve Mesta Nitra. Išlo teda o cestu, ktorá slúžila širokej verejnosti, hoci kto mal možnosť po tejto verejnej komunikácii prechádzať a žalobcovia ako majitelia bytov v bytových domoch na C. ulici mohli bez problémov prejsť motorovými vozidlami až k ich bytovým domom. Po tom, ako Mesto Nitra odpredalo pozemky za ich bytovými domami žalovanému bez toho, aby v prospech žalobcov zriadilo vecné bremeno, žalobcovia možnosť dostať sa k svojim nehnuteľnostiam z verejnej komunikácie stratili, žalovaný im prejazd cez jeho pozemok obmedzuje. V konaní bolo preukázané, že žalobcovia nemajú prístup k bytovým domom zo zadnej časti, čo je potrebné aj na zabezpečenie nevyhnutnej údržby bytového domu a aj z hľadiska požiarnej bezpečnosti. Žalovaný síce v priebehu konania navrhol ustanoviť znalca za účelom zodpovedania otázky nevyhnutnosti zriadenia vecného bremena cez pozemky vo vlastníctve žalovaného, tomuto návrhu však súd nevyhovel, považujúc otázku dôvodnosti zriadenia vecného bremena za ustálenú aj s poukazom na závery dovolacieho súdu. S otázkou, prečo súd žalovaným navrhnuté znalecké dokazovanie nepripustil sa súd vysporiadal v uznesení č. k. 19C/21/2022-528 zo dňa 27.10.2022. Úlohou súdom ustanoveného znalca bolo výlučne určiť odplatu za zriadenie vecného bremena. Pokiaľ bol

žalovaný presvedčený, že bolo potrebné, aby sa znalec vyjadril aj k možnosti alternatívneho prístupu žalobcov k ich nehnuteľnostiam, zároveň mu však z uznesenia č. k. 19C/21/2022-528 zo dňa 27.10.2022 muselo byť zrejmé, že k tejto otázke sa znalec ustanovený súdom už vyjadrovať nebude, mohol takýto dôkaz (znalecký posudok) kedykoľvek v priebehu konania predložiť aj sám. Toto však žalovaný neurobil, k možnosti iného prístupu žalobcov ich nehnuteľnostiam ako cez pozemky žalovaného nielenže nepredložil žiaden dôkaz, ale takýto iný alternatívny prístup ani sám nepopísal.

11. V súvislosti s treťou podmienkou súd uviedol, že po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že zriadenie vecného bremena vlastníka zaťaženého pozemku (žalovaného) neprímerane neobmedzí. Dotknuté pozemky žalovaného aj v súčasnosti slúžia ako parkovisko, teda žalovaný ich na iný účel nevyužíva a iné využívanie dotknutých pozemkov v budúcnosti žalovaný nepreukázal. Žalobcovia budú príľahlý pozemok žalovaného využívať len na prejazd k ich obytnému domu autom za účelom výkonu činností súvisiacich s užívaním bytového domu (prístup k domu autom na vyloženie tovaru, nábytku a podobne, parkovanie a garážovanie pred svojím domom na svojich pozemkoch, nie na pozemkoch žalovaného), nebudú titulom zriadeného vecného bremena na pozemkoch vo vlastníctve žalovaného parkovať. Vlastnícke práva žalovaného tak nebudú neprímerane obmedzené. Zabezpečením prístupu žalobcom navrhovaným spôsobom bude vyriešený nielen prístup k nehnuteľnosti v prospech samotných žalobcov ako vlastníkov dotknutých nehnuteľností, ale bude zabezpečený aj verejný záujem (prístup vozidiel zdravotnej služby, hasičských vozidiel, a pod.).

12. Zhrnúc vyššie uvedené a predovšetkým s poukazom na rozhodnutie dovolacieho súdu v tejto veci, konštatoval, že nárok žalobcov na zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve cesty za účelom vstupu, prechodu a prejazdu motorovým vozidlom cez príľahlé pozemky žalovaného, je dôvodný. Hmotnoprávne podmienky pre zriadenie vecného bremena boli splnené, preto súd žalobe žalobcov vyhovel a rozhodol o zriadení vecného bremena podľa predloženého geometrického plánu č. 6/2011 Ing. Viery Púchovskej, v ktorom je toto vecné bremeno zakreslené. Pretože predmetný geometrický plán je vo výroku rozsudku presne konkretizovaný aj uvedením čísla jeho overenia, podľa § 24 písm. g) zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) nie je nutné, aby bol predmetný geometrický plán k rozsudku pripojený.

13. Vzhľadom na závery dovolacieho súdu bol po vrátení spisu súdu prvej inštancie na ďalšie konania vypracovaný znalecký posudok Ing. Petra Številu č. 50/2023 a jeho ďalšie doplnenia, ktorým bola výška náhrady za zriadenie vecného bremena - všeobecná hodnota práv a závad spočívajúcich v práve prechodu a prejazdu cez pozemky C KN p.č. 1567/1, 1567/2 a 1570/2 v rozsahu zakreslenom v geometrickom pláne Ing. Viery Púchovskej č. 6/2011 určená sumou vo výške 20 300 eur. Za správne určenú výšku náhrady za zriadenie vecného bremena považoval súd sumu vyčíslenú v doplnení znaleckého posudku zo dňa 26.09.2023, v ktorom bola výška náhrady za zriadenie vecného bremena určená zohľadňujúc už len jednu existujúcu ťarchu, a to vecné bremeno spočívajúce v povinnosti strieť na C KN p.č. 1567/1, 1567/2, 1570/2 v rozsahu zakreslenom v geometrickom pláne úradne overenom pod č. G1-58/2021: a) zriadenie a uloženie Elektroenergetických zariadení, b) užívanie, prevádzkovanie, údržbu, opravy, rekonštrukcie, modernizácie a akékoľvek iné stavebné úpravy Elektroenergetických zariadení a ich odstránenie v prospech Západoslovenská distribučná, a.s., IČO: 36361518. Súd prvej inštancie žalobcom uložil povinnosť zaplatiť žalovanému jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 20 300 eur spoločne a nerozdielne. Medzi sebou sa jednotliví žalobcovia môžu vysporiadať podľa počtu jednotlivých bytových jednotiek. Pokiaľ žalobcovia žalovanému za zriadenie vecného bremena v zmysle predchádzajúceho rozsudku nejakú odplatu už uhradili a žalovaný im po zrušení vecného bremena túto sumu nevrátil, je na nich, aby si tieto nároky vzájomne vyrovnali.

14. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tým, že žalobe žalobcov vyhovel a vecné bremeno v ich prospech zriadil. Konštatoval, že žalobcovia boli v konaní úspešní, kým žalovaný žiaden úspech nedosiahol, preto žalobcom priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu (100 %). O trovách dovolacieho konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 453 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože ani jedna strana sporu v dovolacom konaní plný úspech nemala (dovolací súd konštatoval dôvodnosť zriadenia vecného bremena - úspech na strane žalobcov; náhrada za vecné bremeno nebola určená správne a bola neprímerane nízka, čo namietal žalovaný - úspech na strane žalovaného).

15. Proti tomuto uzneseniu podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný namietal, že predpoklady pre zaťaženie žalovaného vecným bremenom neboli splnené. Podľa jeho názoru, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie náležite zistiť skutkový stav veci, a to predovšetkým z hľadiska splnenia zákonnej podmienky, že prístup žalobcov k obytnému domu so súp. č. 105 nie je možné zabezpečiť inak. Poukázal na to, že vo svojej písomnosti zo dňa 07.09.2023 označenej ako „Vyjadrenie žalovaného k výzve Okresného súdu Nitra č. k. 19C/21/2022-626 zo dňa 31.08.2023“ uviedol, že doposiaľ zistený skutkový stav bez ingerencie znalca, ktorý by poskytol odpoveď na zásadnú otázku tvoriacu jednu z troch podmienok zriadenia práva nevyhnutnej cesty ergo, či je možný prístup k obytným domom inak, než cez pozemky žalovaného, nepostačuje a na tomto konštatovaní nič nemení ani odpoveď mesta na žiadosť, nakoľko podľa MsÚNR nie je možné na C. ulici resp. príľahlých miestnych cestách vytvoriť pre žalobcov trvalé parkovacie miesta z dôvodu, že „nie sú tu vytvorené dostatočné priestorové podmienky pre zriadenie parkovania na miestnej ceste C.“. Podľa názoru žalovaného, však pre záver súdu prvej inštancie o (ne)existencii alternatívneho prístupu pre žalobcov k ich nehnuteľnostiam nemôže postačovať iba strohé ničím bližšie nepodložené tvrdenie MsÚNR, že na Radlinského ulici nie sú vytvorené dostatočné priestorové podmienky pre zriadenie parkovania bez toho, aby sa k danej otázke vyjadrila odborne znalá osoba. Žalovaný opakovane navrhoval doplniť dokazovanie. Súd prvej inštancie sa v rámci zdôvodnenia prečo nevykonal žalovaným navrhovaný dôkaz vyvíja z premárnenej možnosti náležite zistiť skutkový stav veci, ktorá je pre zriadenie vecného bremena nevyhnutná, keď uvádza, že prípadný súkromný znalecký posudok mohol predložiť žalovaný aj sám. Zdôvodnenie nevykonania navrhovaného doplnenia dokazovania nemôže popri procesnej aktivite žalovaného obstať. Zdôraznil, že v dostatočnom časovom predstihu opakovane žiadal súd doplniť dokazovanie vo vyššie uvedenom smere, čo však súd nepochopiteľne odignoroval. Poukázal na to, že napriek zneniu § 455 CSP, v zmysle ktorého súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu, ak došlo k zrušeniu rozhodnutia odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie, znalecký posudok, v ktorom by sa znalec vyjadril k otázke existencie alternatívneho prístupu k obytným domom resp. priestorovým a technickým aspektom pre vytvorenie parkovacích miest na C. Q. H. D., prípadne iných príľahlých uliciach, by táto skutočnosť mohla viesť k zmene skutkového stavu oproti skutkovému stavu, s akým Najvyšší súd SR operoval pri vydávaní rozhodnutia sp. zn. 7Cdo/257/2021 zo dňa 28.02.2022. Imperatív uvedený v § 455 CSP neplatí bezpodmienečne a k jeho prelomeniu dochádza vtedy, ak po zrušení veci dovolacím súdom dôjde k zmene skutkových zistení, ktoré sa odlišujú od záverov pôvodného dokazovania. Podľa názoru žalovaného súdu prvej inštancie nič nebránilo v tom, aby žalovaným navrhované doplnenie dokazovania vykonal, čím by definitívne prispel k náležitému a odbornému vyriešeniu otázky alternatívneho prístupu žalobcov k obytným domom. Žalovaný súdu prvej inštancie v závere vyjadrenia zo dňa 07.09.2023 uviedol, že zabezpečí vyhotovenie súkromného znaleckého posudku na zodpovedané otázky, ako aj na otázky dovtedy nezodpovedané ergo otázky týkajúce sa alternatívneho prístupu k obytným domom. Žalovaný však pre krátkosť času poskytnutého prvoinštančným súdom (t. j. 10 dní od doručenia výzvy OS NR zo dňa 31.08.2023) uviedol, že nebolo v jeho objektívnych možnostiach zabezpečiť doručenie súkromného znaleckého posudku do dňa konania pojednávania vytýčeného na 04.10.2023 včas. Dodal, že do konania doloží súkromný znalecký posudok bezodkladne po tom, čo ho bude mať k dispozícii. Podľa jeho názoru zostala otázka skutočnosť, či je k obytným domom možný prístup z C. Q. aj osobnými motorovými autami. Ak by sa v konaní na základe žalovaným navrhovaného dokazovania preukázalo, že prístup k obytným domom motorovými vozidlami vo vlastníctve žalobcov bolo možné zabezpečiť inak, t. j. na C. ulici, súd prvej inštancie by následne skúmal, či je možné po žalovanom spravodlivo žiadať, aby zaťaženie znášal on. Vzhľadom na vyššie uvedené bol žalovaný toho názoru, že nevykonaním navrhovaného dôkazu súd prvej inštancie pochybil, pretože žalovaným navrhovaný dôkaz bol spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia. Ďalej žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie veci, pretože prvoinštančný súd nerešpektoval zásadu vyplývajúcu z § 151o ods. 3 OZ. Zriadenie práva nevyhnutnej cesty je riešením ultima ratio, keď prístup k stavbe si vlastník stavby nemôže zabezpečiť inak. V konaní nebolo dostatočne preukázané, či prechod cez pozemky žalovaného predstavuje jedinú možnú alternatívu s nevyhnutnou potrebou zriadiť vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu peši a prejazdu motorovými vozidlami. Aby súd prvej inštancie mohol správne aplikovať § 151o ods. 3 OZ, musel mať bezpochyby preukázané, že žalobcovia si nemohli zabezpečiť prístup k obytným domom inak. Žalovaný je tiež presvedčený, že

mu boli porušené patriace čiastkové práva tvoriace obsah práva na spravodlivý proces in concreto právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Žalovaný dospel k záveru, že súd dostatočne nevysvetlil, z akého dôvodu nepovažoval vykonanie znaleckého dokazovania za účelom zodpovedania otázky existencie alternatívneho prístupu žalobcov k obytným domom za potrebné, keď sa obmedzil iba na konštatovanie, že otázku dôvodnosti zriadenia vecného bremena považuje za ustálenú aj s poukazom na závery dovolacieho súdu. Žalovaný bol toho názoru, že súd prvej inštancie mal bez ohľadu na zásadu formálnej pravdy sám zisťovať, či je k bytovému domu aj iný prístup a v tejto súvislosti dal do porovnania konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v zmysle § 142 OZ, kedy musí súd náležite zistiť skutkový stav. V prejednávanej veci bolo podľa jeho názoru potrebné pred vydaním rozsudku zistiť, či je možné prístup žalobcov k obytným domom zabezpečiť inak. Žalovaný je toho názoru, že skutkový stav nebol náležite zistený pre prijatie záveru o potrebe zriadenia vecného bremena. Súd prvej inštancie na návrhy žalovaného na doplnenie dokazovania neprihliadol a nijako sa nevysporiadal ani s námietkou žalovaného, že posúdenie možnosti alternatívneho prístupu je vecou odbornou, na zodpovedanie ktorej bolo potrebné nariadiť znalecké dokazovanie.

16. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že odvolanie žalovaného vnímajú ako zbytočnú obštrukciu a prejav neochoty rešpektovať základné práva ostatných. Napádané rozhodnutie je výsledkom zákonného a spravodlivého súdneho konania, v ktorom boli rešpektované práva všetkých zainteresovaných subjektov a meritórne konečné rozhodnutia spĺňajú všetky znaky zákonnosti bez toho, aby boli zaťažené akoukoľvek vadou. Sú toho názoru, že súd posúdil predmetnú vec správne, pretože žalovaný bol jednak ochotný uzatvoriť zmluvu za neprimerane vysokú odplatu, takže táto možnosť reálne do úvahy neprichádza a tiež z Radlinského ulice prístup umožňuje riadne využívanie ich obydli zabezpečený nijako nie je. K otázke alternatívneho prístupu k bytovému domu žalobcov vyslovil Okresný súd Nitra ako aj Krajský súd v Nitre v konaní, ktoré tomuto konaniu predchádzalo (19C/74/2011) jednoznačný názor, podľa ktorého je prístup žalobcov k obytným domom možný iba peši. Dovolací súd síce vrátil súdu prvej inštancie vec na nové konanie z dôvodu nízkej náhrady za zriadenie vecného bremena a absencie znaleckého posudku, avšak vo svojom uznesení jednoznačne konštatoval, že potreba zriadenia vecného bremena je v tomto prípade jednoznačne nevyhnutná a to na základe zákonných dôvodov. Od momentu kedy najvyšší súd vrátil okresnému súdu vec na nové konanie uplynula doba 1 rok a 9 mesiacov. Pokiaľ si žalovaný chcel dať vypracovať súkromný znalecký posudok, mohol to urobiť kedykoľvek počas konania. Na predloženie svojho súkromného znaleckého posudku ako dôkazu nepotreboval súčinnosť žalobcov ani súdu. Podľa ich názoru, súd správne učinil, že nepristúpil k vykonaniu takéhoto dôkazu, a zostal viazaný názorom najvyššieho súdu. Novú náhradu, ktorá bola určená na základe znaleckého posudku považujú za viac než nedostatočnú za to, o čo žalovaný prichádza/ musí strpieť a rešpektovať. Vzhľadom na uvedené navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

17. Žalovaný v odvolacej replike uviedol, že žalobcovia sa vecne nevyjadrili k argumentom žalovaného vyjadreného v odvolaní, že v novom konaní po zrušení rozhodnutia krajského súdu uznesením najvyššieho súdu a rozsudku okresného súdu, mohol a mal okresný súd vykonať dokazovanie aj v žalovaným navrhovanom smere, pričom žalovaný dostatočne vysvetlil dôvod, pre ktorý bolo podľa jeho názoru žiaduce a dôvodné nariadiť ďalšie znalecké dokazovanie. Za 12 rokov trvania konania sa na znaleckej úrovni neriešila otázka, či existuje priestorová, resp. technická možnosť zabezpečenia parkovania na ulici Radlinského, prípadne iná možnosť prístupu. Ak bolo potrebné na určenie výšky náhrady nariadiť znalecké dokazovanie, o to viac bolo potrebné sa odborne vysporiadať so základnou otázkou pre aplikáciu § 151o ods. 3 OZ, t. j. či (ne)existuje aj iný, alternatívny prístup ergo či možno prístup vlastníka k stavbe zabezpečiť inak. Žalovaný zotrval na svojom názore, že záver o splnení zákonnej podmienky § 151o ods. 3 OZ, že prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, ku ktorému súd prvej inštancie dospel, objektívne nie je bez ingerencie znaleckého posúdenia tejto otázky technickej povahy správny. Stanovisko MsÚNR sa bez disponovania bližším odôvodnením a predovšetkým odborného názoru znalca verifikovať nedá. Žalovaný v dostatočnom časovom predstihu opakovane žiadal súd prvej inštancie doplniť dokazovanie o nariadenie znaleckého dokazovania, čo však súd nepochopiteľne odignoroval, nehovoriac o tom, že žalovaný avizoval, že pre krátkosť času nebolo v jeho objektívnych možnostiach zabezpečiť doručenie súkromného znaleckého posudku do konania pojednávania vytýčeného na deň 04.10.2023 včas. Žalovaný preto dodal, že do konania doloží súkromný znalecký posudok bezodkladne po tom, čo ho bude mať k dispozícii.

18. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uzneením ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ust. § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav a z neho vyvodil aj správny právny záver pričom do dôvodov rozhodnutia zrozumiteľne uviedol akými závermi a myšlienkovými postupmi sa riadil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie má oporu vo vykonanom dokazovaní.

22. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobcovia domáhali zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu peši i motorovými vozidlami cez pozemky vo vlastníctve žalovaného. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe vyhovel a zriadil v prospech žalobcov vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu peši a cestnými vozidlami cez pozemky vo vlastníctve žalovaného, pričom žalobcom uložil povinnosť zaplatiť žalovanému jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 20 300 eur.

23. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP a že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

24. Podľa názoru žalovaného bol súd prvej inštancie povinný náležite zistiť skutkový stav veci, a to predovšetkým z hľadiska, či prístup žalobcov k obytnému domu nie je možné zabezpečiť inak, ako prechodom cez nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného. Odpoveď na túto otázku mala byť predmetom znaleckého dokazovania a nie je postačujúce stanovisko MsÚNR, že na Radlinského ulici nie sú vytvorené dostatočné priestorové podmienky pre zriadenie parkovania. Podľa jeho názoru ostala otáznou skutočnosť, či je z Radlinského ulice prístup aj osobnými motorovými autami. Nevykonaním navrhovaného dôkazu súd prvej inštancie pochybil, pretože ním navrhovaný dôkaz bol spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia. Tiež tvrdil, že bez znaleckého posúdenia tejto otázky nie je možné aplikovať § 151o ods. 3 OZ. Nevykonanie navrhovaného znaleckého dokazovania súdom prvej inštancie nepovažoval za dostatočne odôvodnené.

25. Vzhľadom na uvedené námietky bolo úlohou odvolacieho súdu preskúmať, či rozhodnutie súdu prvej inštancie záviselo od posúdenia alternatívneho prístupu žalobcov k obytnému domu z Radlinského ulice znalcom a či mal za týmto účelom súd vyhovieť návrhu žalovaného na doplnenie dokazovania. Na základe zodpovedania tejto otázky je potom možné dať odpoveď aj na ďalšie námietky žalovaného, a to či rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a či súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

26. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) preskúmava len otázkou, či bolo potrebné pre posúdenie alternatívneho prístupu žalobcov k ich obytnému domu nariadiť znalecké dokazovanie. Vzhľadom na skutočnosť, že ani jedna zo strán výšku súdom priznanej jednorazovej náhrady za zriadenie vecného bremena nerozporovala, odvolací súd správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v tomto smere nepreskúmaval. V napadnutom rozsudku v právne relevantnej časti (bod 38 ad b)) súd prvej inštancie konštatoval : „že prístup žalobcov nemožno zabezpečiť iným spôsobom ako cez pozemky vo vlastníctve žalovaného. Doterajší prístup z C. ulice považoval za nepostačujúci. Hoci majú žalobcovia pri svojich nehnuteľnostiach vytvorené priestory na parkovanie motorových vozidiel, k týmto parkoviskám pri svojich nehnuteľnostiach sa nevedia dostať inak, ako cez pozemky žalovaného. Z vyjadrenia mesta Nitra vyplynulo, že trvalé parkovanie na C. Q. nie je možné. Zdôraznil, že parcely, cez ktoré žalobcovia žiadajú zriadiť vecné bremeno boli v minulosti vo vlastníctve mesta Nitra. Išlo teda o cestu, ktorá slúžila širokej verejnosti, hoci kto mal možnosť po tejto verejnej komunikácii prechádzať a žalobcovia ako majitelia bytov v bytových domoch na C. ulici mohli bez problémov prejsť motorovými vozidlami až k ich bytovým domom. Po tom, ako Mesto Nitra odpredalo pozemky za ich bytovými domami žalovanému bez toho, aby v prospech žalobcov zriadilo vecné bremeno, žalobcovia možnosť dostať sa k svojim nehnuteľnostiam z verejnej komunikácie stratili, žalovaný im prejazd cez jeho pozemok obmedzuje. V konaní bolo preukázané, že žalobcovia nemajú prístup k bytovým domom zo zadnej časti, čo je potrebné aj na zabezpečenie nevyhnutnej údržby bytového domu a aj z hľadiska požiarnej bezpečnosti. Súd považuje za splnenú aj túto druhú hmotnoprávnu podmienku pre zriadenie vecného bremena a zdôrazňuje, že žalovaný iný prístup žalobcov k ich nehnuteľnostiam nepreukázal. Žalovaný síce v priebehu konania navrhol ustanoviť znalca za účelom zodpovedania otázky nevyhnutnosti zriadenia vecného bremena cez pozemky vo vlastníctve žalovaného, tomuto návrhu však súd nevyhovel, považujúc otázku dôvodnosti zriadenia vecného bremena za ustálenú aj s poukazom na závery dovolacieho súdu. S otázkou, prečo súd žalovaným navrhnuté znalecké dokazovanie nepripustil sa súd vysporiadal v uznesení č. k. 19C/21/2022-528 zo dňa 27.10.2022. Úlohou súdom ustanoveného znalca bolo výlučne určiť odplatu za zriadenie vecného bremena. Pokiaľ bol žalovaný presvedčený, že bolo potrebné, aby sa znalec vyjadril aj k možnosti alternatívneho prístupu žalobcov k ich nehnuteľnostiam, zároveň mu však z uznesenia č. k. 19C/21/2022-528 zo dňa 27.10.2022 muselo byť zrejmé, že k tejto otázke sa znalec ustanovený súdom už vyjadrovať nebude, mohol takýto dôkaz (znalecký posudok) kedykoľvek v priebehu konania predložiť aj sám. Súd pripomína, že takýto súkromný znalecký posudok by v rámci dokazovania zohľadňoval rovnako ako posudok súdom ustanoveného znalca (§ 209 CSP). Toto však žalovaný neurobil, k možnosti iného prístupu žalobcov k ich nehnuteľnostiam ako cez pozemky žalovaného nielenže nepredložil žiaden dôkaz, ale takýto iný alternatívny prístup ani sám nepopísa“l.

27. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia č. k. 19C/21/2022-528 zo dňa 27.10.2022 poukázal na to, že Najvyšší súd SR v rozhodnutí č.k. 7Cdo/257/2021-435 zo dňa 28.02.2022 konštatoval, že sú splnené podmienky na zriadenie vecného bremena. Žalobcovia ako vlastníci bytov v bytovom dome súp. č. XXX v D. nemajú prístup k „zadnému dvoru – (pozemkom) a zadnej časti bytového domu na zabezpečenie nevyhnutnej údržby bytového domu a samotnej správy bytového domu“, keďže prístupová cesta vedie cez priľahlé pozemky žalovaného, ktoré pred ich predajom žalovanému plnili funkciu prístupovej komunikácie. Z hľadiska údržby nehnuteľnosti žalobcov i z hľadiska požiarnej bezpečnosti verejného záujmu prístup musí byť zachovaný i k zadnej časti bytového domu. Zriadenie vecného bremena za účelom zabezpečenia nevyhnutnej údržby bytového domu implicitne obsahuje verejný záujem (prístup hasičských vozidiel). Prvoinštančný súd konštatoval, že z rozhodnutia najvyššieho súdu vyplýva, že v časti nevyhnutnosti zriadenia vecného bremena už nie je potrebné vykonávať žiadne ďalšie dokazovanie, nakoľko nevyhnutnosť jeho zriadenia už bola v konaní preukázaná. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie nepovažoval doplnenie dokazovania za potrebné.

28. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd so závermi súdu prvej inštancie stotožňuje a zdôrazňuje, že v prejednávanej veci nebolo potrebné otázku prístupu k obytnému domu žalobcov riešiť ako otázku odbornú (keď takúto potrebu nevzhladol vo svojom zrušujúcom uznesení ani dovolací súd) a bolo postačujúce vychádzať zo skutkového stavu tak ako bol zistený prvoinštančným, odvolacím súdom a z ktorého vychádzal aj dovolací súd.

29. Na zdôraznenie správnosti týchto záverov odvolací súd opakuje, že Radlinského ulica je súčasťou pešej zóny, preto tam nie je možné zriadiť trvalé parkovacie miesta pre žalobcov. Žalobcovia sú tiež vlastníckymi pozemkov za bytovým domom, kde majú parkovacie miesta a garáže. K nim je však prístup

možný len po príľahlých pozemkoch vo vlastníctve žalovaného. Keby bol aj možný prístup žalobcov k bytovému domu motorovými vozidlami z Radlinského ulice, neriešilo by to však ich situáciu, ako sa dostať motorovými vozidlami k bytovému domu zo zadnej časti, kde majú už existujúce parkovacie miesta a garáže. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že ide o výnimočnú situáciu, pretože v minulosti boli pozemky žalovaného vo vlastníctve mesta Nitra a žalobcovia mali bezproblémový prístup k svojim bytom. Po tom, ako došlo k predaju pozemkov žalovanému, bez toho, aby bolo zriadené vecné bremeno v prospech žalobcov, prístup žalobcov k bytovému domu sa výrazne obmedzil. Už v minulosti odvolací súd konštatoval, že mal za preukázané, že žalobcovia ako vlastníci stavby nie sú vlastníkami príľahlého pozemku, ktorý je vo vlastníctve žalovaného a ktorý pozemok umožňuje prístup žalobcov k ich obytnému domu a že prístup vlastníkov k obytnému domu nemožno zabezpečiť inak, keď za takýto prístup nemožno považovať prístup Radlinského ulice, ktorá je pešou zónou a zabezpečuje prístup k obytnému domu žalobcov len pešo, teda podmienky pre zriadenie vecného bremena rozhodnutím súdu v súlade s § 151o ods. 3 OZ boli splnené.

30. Rovnaký názor zaujal aj dovolací súd, ktorý preskúmaním spisu zistil, že žalobcovia ako vlastníci bytov v bytovom dome súp. č. XXX v Nitre nemajú prístup k „zadnému dvoru (pozemkom) a zadnej časti bytového domu na zabezpečenie nevyhnutnej údržby bytového domu a samotnej správy bytového domu“, keďže prístupová cesta vedie cez príľahlé pozemky žalovaného, ktoré pred ich predajom Mestom Nitra žalovanému, už plnili funkciu prístupovej komunikácie. Dovolací súd prihliadol na skutočnosť, že z hľadiska údržby nehnuteľnosti žalobcov i z hľadiska požiarnej bezpečnosti verejného záujmu prístup musí byť zachovaný aj k zadnej časti bytového domu.

31. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie postupoval správne, keď po zrušení rozhodnutia dovolacím súdom, riadil sa právnym názorom vysloveným v rozhodnutí nadriadeného súdu ohľadne splnenia podmienok pre zriadenie vecného bremena podľa § 151o ods. 3 OZ, ktorým právnym názorom je súd prvej inštancie v zmysle § 455 CSP viazaný a v ďalšom konaní sa zaoberal už len náhradou za zriadenie vecného bremena, ktorej neprímeranosť bola jediným dôvodom zrušenia rozhodnutia dovolacím súdom.

32. K námietke žalovaného v odvolaní týkajúcej sa viazanosti právnym názorom nadriadeného súdu podľa § 455 CSP, ktorá neplatí absolútne, v prípade, ak po zrušení rozhodnutia dôjde k zmene skutkového stavu, je potrebné uviesť, že skutkový stav, tak ako bol ustálený súdom prvej inštancie, odvolacím súdom ako aj v konaní pred dovolacím súdom, bol dostatočne zistený a preukázaný, preto nie je potrebné vo veci vykonávať ďalšie dokazovanie. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že otázka prístupu žalobcov k bytovému domu nie je otázkou odbornou, pretože na posúdenie prístupu žalobcov k bytovému domu na základe zisteného skutkového stavu, ktorý sa nezmenil, nie sú potrebné odborné znalosti a všetky stupne všeobecnej sústavy súdov sa s ňou vysporiadali rovnako. Pokiaľ žalovaný trval na znaleckom dokazovaní, mal dostatok priestoru dať vypracovať súkromný znalecký posudok sám (§ 209 CSP), pretože už od vydania uznesenia č. I. 19C/21/2022-528 dňa 27.10.2022 bolo zrejmé, že súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné v predmetnej veci doplniť dokazovanie za účelom posúdenia alternatívneho prístupu žalobcov k svojim nehnuteľnostiam a k skončeniu dokazovania došlo až dňa 04.10.2023. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný mal takmer rok možnosť dať vypracovať súkromný znalecký posudok, pokiaľ na doplnení dokazovania trval a nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie. Hoci žalovaný v odvolaní uviedol, že predloží znalecký posudok, hneď ako ho bude mať k dispozícii, do času rozhodnutia odvolacieho súdu, takýto posudok nepredložil, preto takýto postoj žalovaného odvolací súd hodnotí, len ako snahu oddialiť rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ žalovaný namieťa, že súd prvej inštancie mu nedal dostatok času na predloženie znaleckého posudku, odvolací súd na predchádzajúce vety, nepovažuje túto námietku za právne relevantnú, pretože z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný mal dostatok priestoru na to, aby bol v konaní sám aktívny a predkladal dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný odôvodňoval potrebu doplnenia znaleckého dokazovania tým, že je potrebné zistiť, či je možné žalobcom vytvoriť prístup žalobcom motorovými vozidlami k bytovému domu z C. Q., čo je predná strana bytového domu. Opomenul však, že žalobcovia potrebujú prístup aj k zadnej časti bytového domu, čo je nevyhnutné z hľadiska údržby nehnuteľnosti žalobcov ako aj z hľadiska požiarnej bezpečnosti verejného záujmu, tak ako to uviedol vo svojom rozhodnutí dovolací súd. Žalovaný túto skutočnosť nijako nerozporoval, ani netvrdil, že prístup žalobcov k zadnej časti bytového domu z hľadiska údržby nehnuteľnosti žalobcov ako aj z hľadiska požiarnej bezpečnosti nie je potrebný a postačujúci je prístup z prednej časti bytového domu. Podľa názoru odvolacieho súdu tento záver len zdôrazňuje prípadnú nadbytočnosť ďalšieho dokazovania súdom prvej inštancie.

33. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovaného za dôvodné a spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia, odvolací súd tiež nezvážil porušenie práv žalovaného, ktoré by mohli byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu vrátane výrokov o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP potvrdil.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešným žalobcom priznal proti žalovanému nárok na ich náhradu, pretože v tomto odvolacom konaní boli úspešní.

35. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).